

Благословення складних обставин

Про життя та служіння громад Миколаєва та Херсона розповідає пастор Василь Дідковський.

До повномасштабного російського вторгнення 2022 року богослужіння у шостій адвентистській громаді міста Миколаєва відвідувало близько 45 осіб. На той час ми практично завершили будівництво дому молитви – залишалися фасадні роботи та благоустрій подвір'я. Однак наближення зони бойових дій до міста змінило ці плани.

У цей період громада активно допомагала в евакуації населення та організації укриття в молитовному будинку. Людей вивозили до більш безпечного місця – селища Бузьке Миколаївської області, а звідти – на захід України або за кордон. У підвалах молитовних будинків облаштовували сховища з матрацами та запасами води. У часи інтенсивних бомбардувань у сховищі громади Миколаїв-3 ночувало до 60 людей.

Через постійні обстріли та небезпеку частина членів громади виїхала, і її чисельність зменшилася до 20 осіб. Водночас я переконаний, що навіть у цих труднощах Господь благословив нас. Після того як ворожі війська були відкинуті далі від Миколаєва, наш молитовний будинок перетворився на склад гуманітарної допомоги. Так само діяли й інші громади, які мали свої приміщення.

Від благодійних організацій ADRA Україна та Samaritan's Purse надходили продукти, які за допомогою волонтерів пакували у набори та роздавали нужденним. Перед видачею зазвичай проводили короткі зустрічі – близько 20 хвилин роздумів на основі євангельських історій про Христа, щоб підтримати людей і дати їм надію. Через ці зустрічі десятки тисяч людей почули Благую вістку. Разом із цим поширювали книгу «Велика боротьба»

за символічну ціну – 20 гривень. Така діяльність тривала приблизно півтора року.

Ще однією відповіддю на потреби населення стало встановлення на території молитовного будинку станції очищення питної води після аварійної ситуації з водопостачанням у Миколаєві. Samaritan's Purse виділила 20 тисяч доларів на буріння свердловини та обладнання, а також певний час допомагала з придбанням фільтрів. Видача води, яка є однією з найякісніших у місті, триває й досі – безкоштовно, приблизно 20 кубометрів на день. Цей проєкт став гарним прикладом взаємодії церкви із суспільством. Як представник громади, я отримав почесну грамоту від місцевої влади.

Коли дозволяє погода, біля станції ми встановлюємо стіл із християнською літературою, яку люди можуть взяти разом із водою. Періодично проводили євангельські програми – спільно з місцевими волонтерами, які надавали гуманітарну допомогу. З ними ми підтримуємо зв'язок і досі.

З часом почали роздавати речі та одяг секонд-хенд, які отримували разом із продуктовою допомогою. Спочатку відвідувачі приходили у вигляді живої черги, але згодом ми запровадили електронну реєстрацію, що дозволило впорядкувати процес. Пізніше, коли надходження одягу припинилося, це перетворилося на пункт обміну речами: люди приносять одяг і можуть обміняти його або просто передати іншим.

Окремі виклики були пов'язані з незавершеним ремонтом молитовного будинку. Ми вагалися, чи варто вкладати кошти в ці роботи під час війни. Водночас розуміли, що пінобетон без штукатурки довго не витримає. Не вистачало близько 60% бюджету, але після молитви ми вирішили завершити ремонт і отримали велике благословення: виконали фасадні роботи та благоустрій подвір'я. Пізніше відремонтували напівпідвальне приміщення, де тепер громада збирається на обіди після богослужінь, а також проводяться заняття Школи Біблії.

Однією з програм, яку ми реалізовували, була «Зцілення душевних ран». Наразі також діє ініціатива у співпраці із соціальними службами, які надають контакти родин, що втратили годувальника. Такі сім'ї отримують шість продуктивних наборів щомісяця, а також християнську літературу. Фінансова підтримка цього проекту здійснюється завдяки спонсорським пожертвам.

У Херсоні я опікую другу міську громаду, де звершую служіння з вересня 2023 року. До війни це була велика, активна та жертвна громада чисельністю близько 120 членів. У молитовному будинку діяв дитячий садок, а згодом, за підтримки Південної конференції, було придбано будівлю, де після ремонту відкрився приватний ліцей «Дієслово». Цей проєкт став можливим завдяки Божому благословенню та жертвності трьох громад міста Херсона і відкривав великі можливості для досягнення дитячих сердець Євангелієм.

Однак окупація Херсона внесла свої корективи: навчання перейшло в онлайн-формат, а через війну та міграцію в громаді залишилося близько 20 осіб.

Ті, хто залишився, продовжували служіння дітям, щотижня проводячи зустрічі за проєктом «Ідемо разом», сценарії для якого писала місцева член церкви Оксана Урсуленко. Програма тривала з січня 2023 до травня 2025 року. У складні часи ці зустрічі ставали для дітей місцем затишку, відпочинку й підтримки: вони могли погратися, почути щось цікаве та отримати подарунки.

Після від'їзду Оксани зустрічі ще певний час продовжувалися, однак улітку 2025 року через загрозу постійних дронівих атак стало небезпечно пересуватися містом, і програму довелося завершити. Водночас для дітей, які брали участь у проєкті, організували табірний відпочинок.

Завдяки служінню і в Миколаєві, і в Херсоні громади продовжують зростати. Хоча тих, хто укладає завіт із Богом через водне хрещення, небагато, кожен із них є дорогоцінним

для Неба і важливим для церкви. Попри складні обставини, ми продовжуємо проголошувати вістку про Христа та підтримувати одне одного.

Підготувала Олена Ільчук